

Page 2

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: R. R. M. ROSEN JACOBSON. GRIFFIER: E. F. BOON. REDACTEUREN: A. VAN DOORNINCK, R. VERLOREN VAN THEMAAT, G. W. KOOPMAN, T. KOMOR, H. R. S. TIJSSENS.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6

11e JAARGANG VRIJDAG 15 FEBRUARI 1935 8 BLZ. No. 20

DE KOOPMAN VAN VENETIE.

„Jongen,” zei Vader Blom op een Zondagochtend tegen zijn zoontje — „Jongen, we gaan vanmiddag eens een fijne wandeling maken.”

„Waar naar toe vader,” antwoordde ik beleefd maar niet erg enthousiast, — ik was net met mijn nieuwe elektrische spoor aan het spelen en wou wel eens probeeren of het ding niet zonder rails kon loopen.

„We gaan naar Scheveningen jongen, daar zijn we nog nooit geweest.”

„Maar vader, iedereen gaat 's Zondags naar Scheveningen. 't Is er vast vreeselijk druk en je mag er niet eens op je handen loopen . . .”

„Kom, kom, pruttel niet zoo tegen. Je moet de pier toch ook eens gezien hebben. Wat zeg jij, moeder?”

Ja, moeder vond het ook. En ik moest mijn beste pak aan doen en schoone handen hebben, want moeder wilde dat ik goed voor de dag zou komen.

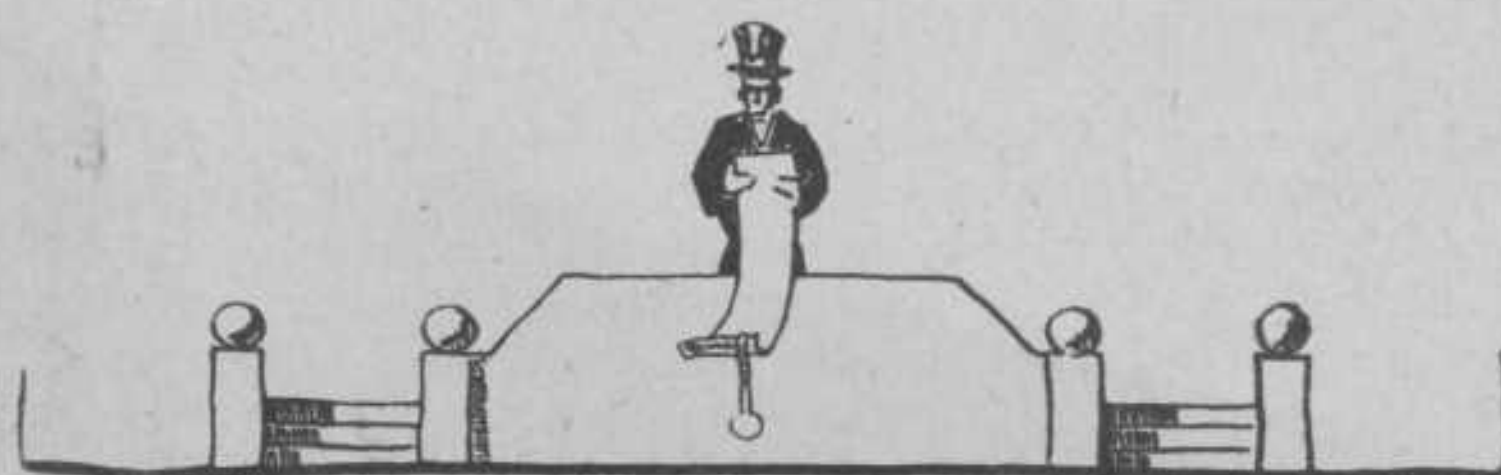
„Maar —,” probeerde ik nog, „ik weet precies hoe de Pier er uit ziet, ik heb wel honderd plaatjes . . .”

„Je gaat mee en daarmee basta,” besliste moeder streng. Ik vond het niets prettig. Wanneer ik vroeger 's Zondags met vader uitging liepen we een heel eind langs het strand of zoo maar in 't wilde weg de duinen in en dan speelden we roovertje of indiaantje of iets anders avontuurlijks. We kwamen dan dikwijls met vuile of gescheurde kleeren thuis en waren wel een beetje bang wat moeder ervan zeggen zou. Maar moeder lachte alleen maar, gaf ons een zoen en zei: „Wat heb ik toch een paar heerlijke wildebrassen in huis . . .”

Het zou onbillijk zijn bij de beoordeeling van de opvoering van „De Koopman van Venetië” door het D. S. T. G. de korte tijd van voorbereiding — men spreekt van twee weken — niet in aanmerking te nemen. Men kan zelfs van Eduard Verkade niet verwachten, dat hij er onder deze omstandigheden in zou slagen tot een in alle opzichten bevredigende opvoering te komen. Wij hebben niettemin groote bewondering voor het feit, dat hij de geheele vertooning heeft weten te doordringen van een weldadig aandoend tempo. Wij zijn hem voorts dankbaar, dat hij niet geschroomd heeft hier en daar belangrijke coupures aan te brengen en dat hij door een prachtige vondst het changeeren van décors tot een minimum heeft beperkt.

Doch daarmee is op één uitzondering na — waarover straks — al het goede van deze opvoering vermeld.

Inderdaad werd het spel gekenmerkt door een zekere vlotheid, daar staat echter tegenover dat dit bij alle medespelenden — hoe kon het ook anders — tot oppervlakkigheid leidde. Het was alles zoo flets, zoo slap, zoo impotent. Het was dikwijls eigenlijk zoo intens vervelend, ondanks alle vlotheid, ondanks

UIT 'T ROODE KAMERDE

N. B. B. S.

Als opvolger van den Heer Ro. van Hasselt is tot Secretaris voor de Afdeling Delft van het Nederlandsch Bureau voor Buitenlandsche Studentbetrekkingen door den Senaat benoemd de Heer B. Aten.

Namens den Senaat:

C. W. G. VAN DE VELDE,
Secretaris.

het tempo. Noch Antonio, noch Portia of Bassanio of Gratiano of wie dan ook slaagden er ook maar één oogenblik in iets van spanning, iets van een dramatisch conflict over het voetlicht te brengen. — Er was één uitzondering: Shylock. Verkade heeft het ongetwijfeld slecht getroffen met deze speler, in dien zin dan, dat de vertolker van de Shylock-figuur met hoofd en schouders boven de rest uitstak, en allerm minst geschikt was om anderen meer naar voren te doen komen, hetgeen toch immers Verkade's bedoeling was. — Wanneer Shylock op het tooneel was, leefde in de zaal de aandacht op. Dan was men geboeid. — Grooter lof kunnen wij hem niet toezwaaien. Wat het Bestuur van het D. S. T. G. met de keuze van dit stuk bedoeld heeft, is ons een raadsel. De rescensent van de Delftsche Courant heeft ons de woorden uit de mond genomen, toen hij schreef:

„Hebben de Delftsche Studenten het avant gardistenhoofd in den schoot gelegd, durven zij geen experimenten meer aan of was er niets te vinden?”

De opvoeringen van de laatste jaren — we herinneren aan „Vrede” van Mannus Franken *) en „Donegoo Tonka” van Romains — brachten actueele vormgevingen aan actueele problemen, onvolkomen, gebrekkig misschien van conceptie en verwezenlijking, maar boeiend en fascinerend door durf en oorspronkelijkheid.”

Of hebben wij deze opvoering tenslotte ook nog als een experiment te beschouwen?

Moge ons dan een herhaling bespaard worden.

K.

*) Bedoeld wordt: „de Vrede” van Paul Storm en „Verlies en Winst” van Mannus Franken

De Redactie prijst zich zeer gelukkig, den Heer D. Coster bereid gevonden te hebben, naar aanleiding van de brochure „Modern Studentenleven” van Prof. Schermerhorn, een kort essay te schrijven, waarin hij zijn meening over het Studentenleven, uiteenzet.

Wij laten het hieronder volgen:

De brochure van Prof. Schermerhorn lijkt mij, als geheel genomen, en ondanks vele juiste opmerkingen, te vaag. Het komt mij voor, dat in deze beschouwingen over het studentenleven veel te veel verschillende elementen in eenheidsformules worden samengeperst. Zoo b.v. die der werkgemeenschap van Professoren en Studenten. Het kan zijn, dat deze in Delft te weinig bestaat, — aan andere universiteiten en in het vak waarover ik beter kan oordeelen, dat der letteren nl. bestaat zij wel degelijk en daar is deze werkgemeenschap soms zeer intensief. Ook komt het me voor, dat Professor Schermerhorn in zijn formules te weinig rekening houdt met het groote verschil tusschen Corpsstudent en niet-Corpsstudent. Tusschen deze beiden is m.i. geen gradueel, maar een essentieel verschil. Men kan dit als buitenstaander constateeren, zonder daarom alle voordeelen aan den Corpsstudent toe te schuiven. De niet-Corpsstudent blijft zijn opvoeding voor een deel ontvangen vanuit de hem veel dichter omringende maatschappij, — de Corpsstudenten, in een veel enger verband opgenomen, verkrijgen hun karaktervorming door onderling verkeer en een sterke onderlinge wrijving. En moge het dan waar zijn, dat deze laatste zich misschien vantevoren niet altijd verdiept in het probleem b.v. hoe „hij met arbeiders om zal moeten gaan”, er mag daarnaast niet vergeten worden, dat de harde en soms Spartaansche opvoeding, die de Corpsstudenten elkaar spontaan geven, karaktereigenschappen ontwikkelt, als zijn: gewendheid aan scherpe critiek, persoonlijke moed, omgangsvormen en een zekere stijl daarin, paraatheid, die men in de maatschappij gemakkelijk zal kunnen omstellen op veranderde omstandigheden. Zoo is er voor en tegen. (Het blijft te betreuren dat de bestaande animositeit tusschen beide groepen elke omgang tusschen begaafde Corpsstudent en niet-Corpsstudent bijna onmogelijk maakt). Maar waar ten slotte in deze brochure m.i. met zulke concrete factoren weinig rekening wordt gehouden, verloopt zij in een zekere vaagheid.

* *

Op één wonde plek ondertusschen heeft Prof. S. de vinger gelegd, zij 't vluchtig. Het is, zooals hij het noemt, de neiging, bij den student, tot „hooghartig isolement”. Uit het voorgaande blijkt, dat deze echter mij bij den Corpsstudent zeer veel verder lijkt te gaan dan bij de andere studentengroepen. Prof. S. zegt ook niet, dat deze neiging tot „hooghartig isolement” in den loop des tijds aan afname of toename onderhevig is geweest, en hij had misschien kunnen opmerken dat deze thans, in de afgelopen jaren, bijna ziekelijk is toegenomen. In Delft is dit zeker het geval. (Hoe dit in andere corpora op 't oogenblik is, kan ik niet beoordeelen, aangezien ik daarmee de laatste jaren weinig contact had). In Delft echter lijkt mij de „isoleerings-neiging” zoover doorgedrongen, dat zij zelfs het werkelijke contact tusschen de leeftijdsgroepen in het Corps onderling bedreigt. Ik bedoel hiermee geen maatschappelijk isolement. Daarin zie ik geen duurzaam gevaar, hoogstens een gevaar voor complexen van Romantisch terugverlangen. Ik bedoel een geestelijk isolement. Ik bedoel het bij voorbaat zich critisch en negatief instellen op alles wat buiten de enge studentenmaatschappij, met zijn nog onrijpe gevoelens en gedachten, het leven kleur geeft en beteekenis, en ten slotte *houdbaarheid*. Het niets meer au sérieux willen nemen. Het nooit meer willen en durven uitkomen voor welke eerbied of geestdrift ook. Het zich-opsluiten en afweren dat tot een automatisme dreigt te verstarren. Van deze negatieve houding tegenover bijna alle psychische en reële waarden van het leven is de onverschilligheid tegenover de politiek, waarvan Prof. S. spreekt, slechts een onschuldig onderdeelje. Men houdt op die manier niets anders over dan de snier, die niet eens meer geestig is, want het snieren kan men beter overlaten aan de menschen, die achter elke snier de volle stootkracht eener groote levenservaring zetten. Dan pas komt zij aan, en snijdt kervend in. Zie Voltaire, zie Dostojevsky, zie Shaw. — Men komt terecht in een ijle kille atmosfeer waarin alleen nog maar kunstmatige spitsheden bestaan mogen, die onderling desnoods kunnen toegejuicht worden, maar die op den duur zoo dooddelijk vervelend zijn. Daarom is het peil van het geestelijk leven in het Corps den laatsten tijd zoo

angstwekkend gezakt. Er zijn vroeger telkens perioden geweest, waarin het Delftsche Corps ook voor het Nederlandsche cultuurleven iets beteekende (b.v. 1900, de sociale periode, 1923 op Kunstgebied). Nu is er eenvoudig geen sprake meer van eenige cultureele beteekenis. Almanak en Spiegel worstelen met het odium der middelmatigheid, en wat de laatste betreft, met dat eener manifeste kinderachtigheid. — Is het misschien daarom, dat ik bij jongere reünisten niet meer dat terugverlangen vond naar de studententijd, dat men bij ouderen zoo dikwijls aantrof? Heeft men warmte en geestdrift weggejaagd, uit angst zich bloot te geven?

Een der hoogste functionarissen van ons land vertelde mij eens, dat hij pas rond zijn 40ste zich van zijn „Delftsch Complex” heeft kunnen bevrijden, nl. het hevige terugverlangen naar de warme en heerlijke studententijd, met al zijn dolle escapades des geestes en des lijfs, zijn felle geestdrift en feller geestigheid (want die twee potentiëeren elkaar). Het is daartegenover een feit dat ik bij sommige jongere reünisten wel andere klanken heb vernomen. Soms een „oef”, het genoegzaam zich eindelijk positief op het leven te mogen instellen, geen superieure houding meer te hoeven hebben, of zooals een der vroegere leidende Corpsfiguren mij eens zei (ik citeer grammofonisch): „We dachten dat we met alles klaar waren, en lachten hard over iemand heen die ons in dit geloof wilde doen wankelen, en toen opeens zagen we dat we met niets klaar waren.” Deze negatief-critische houding die steeds meer van geest verlaten is geraakt, is eigenlijk ontstaan door een eigenaardig misverstand, een kortsluiting tusschen de leeftijdsgroepen van het Corps. Een aantal jaren geleden is er een groep begaafde studenten opgetreden, begaafd en naar hart en naar geest, die een sterke reactie hebben ingezet tegen sommige gevoelsgedoezel, een zekere pedante Prinzipienreiterij (die ondertusschen, dat vergeet men nu te makkelijk, onaangename begeleidingsverschijnselen waren van een vrij intensief leven). — Deze groep besloot, daarin gesteund door enkele tendenzen in het omringende geestesleven, voortaan zich te onthouden van al wat op „gevoel” en „geestdrift” of bewondering leek. Alleen dat nog naar buiten te keeren, wat door het intellect veilig te stellen, door het intellect te definieeren en vooral geestig te definieeren was. De rest was er wel in hen, (en hun onmiskenbare geestigheid ontleende aan die verzwegen rest precies haar kracht) maar moest verborgen blijven, was taboe. Dat was de anti-Prakke, zelfs de anti-Franken periode. Het was de tijd dat er b.v. zulke woorden op de Societeit vielen: „de groote zwakte van A. is dat hij in zijn hart nog bewondering voor B. verbergt.” (N.B.!! bewondering gezien als zwakte!) Alleen in enkele zwakkere en late oogenblikken erkenden zij wel eens dat hun houding natuurlijk een houding was en niet meer. Helaas, hadden zij tegenover jongere Corpsleden, die vertrouwelijke oogenblikken dan maar gehad! Maar dit contact ontbrak. Zijzelf hadden zich in hun jongere jaren kunnen verwarmen aan Frankens open geestdrift, zij hadden er veel van opgestoken al hadden zij de uitwassen afgeweerd, zij waren dus tweezijdig, al keerden zij maar één kant van de twee naar buiten. Maar voor de jongeren, die hen volgden, waren zij, door hun gevaarlijke agressiviteit, hun steeds aanvallende geestigheid, weliswaar voorbeelden, maar gevreesde en in de verte gevolgde voorbeelden. Verkeerd begrepen, half begrepen voorbeelden. Zelf tweezijdig, kweekten zij daardoor eenzijdigheid. Zelf tegemoetgekomen, stootten zij het volgend geslacht door automatische spot af en maakten het kopschuw voor zichzelf en voor alles wat in hen was aan uiteraard weerloos gevoel: Zelf nog vol (heimelijk) élan, zeg: croyance, dwongen zij, zonder het zelf te willen, een jonger geslacht alle natuurlijk élan in zich te onderdrukken als dwaasheid en gevig. Dat moest op den duur verlamd werken, aangezien het geestesleven deze wetmatigheid vertoont, dat het alleen door het contact met sterker, resp. stralingskrachtige geesten tot bloei of bewustzijn komt. — De oplossing is m.i. deze: sterker contact der leeftijdsgroepen onderling, en meer contact van alle groepen samen met de maatschappij, niet alleen als economische macht gezien, maar ook als enorm complex van psychische waarden. Wat meer bereidheid zich open te stellen. Niet in hypercritiek zich pot- en potdicht te schroeven voor al wat op geestdrift, of verantwoordelijkgevoel tegeover het leven lijkt. Vergis ik mij niet, dan zijn van deze „Neu-Orientierung” in het Corps reeds symptomen aanwezig. Het is tijd, dat, na veel actie en reactieverschijnselen, het „juiste midden” nu gevonden wordt.

* *

Ten slotte een woord over de „energieke versobering” die Prof. S. aanbeveelt. Eensdeels heeft ons deze uiting het gevoel, dat Prof. S. een open deur in duwt. Wie een dubbeltje heeft, kan op den duur toch niet voor een kwartje uitgeven! Anderzijds is het niet noodig om aan deze energieke versobering juist de uiterlijke distinctieven, die alleen op de topmomenten van het studentenleven in werking worden gesteld, op te offeren. Mogen „buitenlanders” met eenige critische verbazing de gepluimde paarden, de hooge hoeden, de livreen der bedienden hebben aangestaard, ik kan het niet helpen dat ik

Het ligt in 't geheel niet in mijn bedoeling op eenigerlei wijze de zoozeer geslaagde uitvoering en het daarop gevolgde bal van het D. S. T. G. van Zaterdag j.l. te becritiseeren. Wel meen ik scherpe critiek uit te moeten oefenen op de gedragingen van iemand, die naar zijn plaats in de zaal te oordeelen, gerekend moest worden tot de gasten van het D. S. T. G., die reeds enkele jaren geleden Delft verlaten heeft en nog steeds met studentikoze manieren en een uiterst onkiesch, zelfs onbeschoft optreden zijn, in elk geval uit overlevering al twijfelachtige reputatie, tracht te handhaven.

Reeds bij de laatste Almanakuitreiking is het noodig geweest dat het Corps in antwoord op zijn woorden met een ijskoud stilzwijgen te kennen gaf, niet van zijn grappen gediend te zijn. Hij sprak daar woorden, die een vergelijking trokken tusschen de omzittenden en een bepaalde groep personen, waartoe hij zelf krachtens zijn optreden nog niet eens gerekend zou kunnen worden.

De stilte die hierop volgde, liet aan duidelijkheid niets te wenschen over en had hem een ernstige waarschuwing moeten zijn, dat een dergelijk optreden — terecht — in het geheel geen waardeering vindt en kan vinden.

Waren nu de interrupties tijdens de tooneeluitvoering al hinderlijk, — bovendien vervelend en geesteloos — zijn gedrag tijdens het bal, speciaal tegenover dames, was ver beneden alle critiek en ver beneden de eischen, die men aan een Corpslid, i.c. een oud-Corpslid, redelijkerwijs stellen móet.

Het is onmogelijk, om hier een woordenstrijd met den heer Schouwenaar aan te binden, wat ook geenszins mijn plan is. Wel is dit de plaats om zijn optreden een blamage te noemen en mijn spijt erover uit te drukken dat de verantwoordelijke personen geen aanleiding gevonden hebben om op een of andere wijze in te grijpen en er een eind aan te maken.

G. W. Kn.

UIT 'T ROODE KAMERTJE

(Nagekomen).

Kent U Graaf Maccaroni?

Herinnert ge U, hoe hij de receptie opluisterde voor „De Koopman van Venetië”?

Welnu, onbekende individuen maakten van die gelegenheid gebruik den Graaf te berooven. Op 9 Februari werd in den huize Maccaroni ingebroken en zeshonderd gulden opgespaard geld waren den graaf ontstolen toen hij om drie uur thuis kwam.

Het ligt in de bedoeling van den Senaat, door een collecte onder de bevolking van deze stad te organiseeren, te trachten althans een gedeelte van het gestolene aan den graaf terug te geven, door voor hem een rekening te openen bij den Rijkspostspaarbank.

Zoo mogelijk zal Maandag a.s. een wagen rijden door de stad bemand met leden van het D. S. C.

De Senaat roept de medewerking in van de leden om op dien dag tusschen 11 en 3 een gedeelte van hun tijd beschikbaar te stellen om deze collecte te steunen. Zij worden verzocht zich aan te melden bij den Secretaris van den Senaat.

Heden avond zal graaf Maccaroni spelen op de Societeit. Gedurende den avond zal een lijst rondgaan, waarop men verzocht wordt het bedrag van zijn bijdrage te willen vermelden; deze bijdragen zullen geïnd worden over de Societeits-rekening, die op 1 Maart a.s. komt te vervallen.

TEEKENT ALLEN!

Namens den Senaat:
C. W. G. v. d. VELDE,
Secretaris.

een oprijdende Senaat met gleufhoeden en gekleurde jassen voorloopig nog heelemaal geen aardig gezicht vind. De versobering behoeft men niet te zoeken, die komt vanzelf, doch waarom zou het heele leven nu meteen moeten verdrinken in een zee van grauwe uniformiteit? En tegenover Prof. S'. buitenlanders zou ik andere buitenlanders kunnen stellen, die, Delft bezoekend, tegenover die stijl van het Hollandsche Studentenleven, dit sierlijke décorum, vol waardeering stonden, een waardeering die het vermaak waarmee zij 't schouwspel volgden, en zijn plechtige ernst, — nog vele malen overtrof. Maar dit waren dan ook buitenlandsche kunstenaars, en elke kunstenaar heeft voor elke goed-doorgevoerde stijl een aangeboren vereering.

DELFTSCHE SCHOUW

DER „SPIEGEL” HAT ES AN DEN TAG GEBRACHT.

Op de tonen van Bela Kiss
Liep het op 't tooneelbal mis.
Of was het van . . . . bekend
Dat zij, niet aan die sfeer gewend,
't Decorum niet meer kent?
Midden in de volle zalen
Ligt een troepje kanibalen
En de liefde waart er rond
Wat gebeurt daar op de grond?
De . . . . maakt het er bont
Gaan de paren dwarrelen
Blijven ze maar scharrelen.

Ik heb mijn knieën volgeladen
Vol met jonge meisjes,
En als we dan bij Bela kwamen
Zongen zij hun wijsjes.
Nu zal ik van mijn levensdagen
Nooit meer meisjes aan Senatoren wagen.
Hop Leo hop.
Hop Leo hop.

Ine mine mutte
Hans ligt te dutte,
Maar Leo op de grond
Kijkt verheugd in 't rond,
Want samen met zijn bruid
Zong hij het liedje uit.
Volgend bal een nieuw geluid,
Speel je lustig op je fluit.
Juist schiet zij een amorpijl
Hans gaat toch weer onder zeil.

Schönfeld is, zooals bekend
De liefde vrijheid wel gewend.
Jassus, wat een figuur voor die vent,
Temeer als je Senator bent.

Dames van de Dijk??
Maken Jan Sling zeik
Is het niet wat kras
Te smijten met een glas?

PYGMALION.

Pygmalion is een heerlijk blijspel; Shaw werpt hierin een heel grappig probleem op, nl. het bloemenmeisje dat in zes maanden in dame wordt omgezet. Een jonge professor, die klankleer tot hobby heeft gekozen, raapt haar op van de straat en leert haar beschaafd spreken. Na twee maanden wordt ze al in de Society ingevoerd waar ze keurig netjes woorden als: mollen en onder de olie zitten, uitspreekt. Van Kolonel Pickering, de vriend van den prof. krijgt ze haar beschaving mee. Na zes maanden, wordt het meisje Eliza meegenomen naar een groot bal, waar ze volkomen als dame wordt geaccepteerd. De professor, die nu zijn weddenschap heeft gewonnen negeert het meisje volkomen, wat tot gevolg heeft, dat ze naar Mevrouw Higgins, de moeder van den prof., loopt en daar een onderdak wil vinden. De professor en de kolonel vinden haar daar en doordat de professor even onbeschoft en buitenissig is als altijd wil ze niet naar hem terug. Maar na een spannende uiteenzetting moet alles toch op zijn pootjes terecht komen, en het stuk heeft, als blijspel een prettig, geestig happy-end, zonder geflikflooi.

Het stuk werd heel vlot gespeeld en in de zaal lachte men veel en hartelijk, hoewel het gereserveerd applaus niet op hetzelfde peil stond, als de uitbundigheid bij 't lachen. Kr.

Kleine advertentiën
 1—6 regels 75 cent, elke regel meer
 — 12½ cent bij vooruitbetaling —

HEERENHUIS
 TE HUUR AANGEBODEN. Ka-
 naalweg No. 11, Schitterend uitzicht.
 Het huis bevat beneden suite, serre,
 keuken, flinke schuur, tuin.
 1e etage: suite met erker en balcon,
 ruim kabinet en badkamer.
 2e etage: 2 groote en 2 kleine kamers
 en tusschenzolder.
 Te bevragen: Poortlandlaan 116.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP
 W. D. MEINEMA'S DRUKKERIJ
 || STAAT STEEDS ||
 || VOOR U GEREED ||

HET
PBNA - Arnhem
 NEDERLANDSCHE
 TECHNICUM

kan U van dienst zijn met modern studie-
 materiaal over alle praktische vakken.
 De lessen zijn uitgebreider
 dan dictaten en behandelen
 de moderne practijk.

**Studeer
 Techniek Thuis !**

Vraag inlichtingen
 bij: **PBNA**
 Arnhem 78

Alg. bouwkunde
 Architectuur
 Bouwontwerpen
 Houtconstructies
 Staalconstructies
 Rioleeringen
 Vaste bruggen
 Beweegb. bruggen
 Sluizen

Kanalen
 Polders
 Weegen
 Automob. techniek
 Verw. en Koeltechn.
 Verbrand. motoren
 Stoomwerkt kunde
 Vliegtuigbouw
 Pompen
 Electr. tractie
 Electrotechniek
 Electr. meters
 Gelijk- en wisselstr.
 machines
 Hoogspann. mat.
 Leidingberek.
 Radiotechniek

**Drogisterij
 „De Vergulde Ton”
 F. SIBBES**
 BREESTRAAT 53 hoek Achterom
 TELEF. 161

Specialité's zoals:
 Norit: f 0.45, f 0.75 en f 1.25
 Formamint, Aspirin.
 Verder zeer veel Binnen- en
 buitenlandsche verpakte ge-
 neesmiddelen, enz. enz.

Firma A. KRÜSE
 VOLDERSGRACHT 19 — TELEF. 471

Ook voor fijne vleeschwaren
 Speciaal Tieleman & Dros

CHIQUE COSTUUMS NAAR
 MAAT MET 2x PASSEN F 25. —
C. SCHÖNBERG
ALLEEN:
 WITTE DE WITHSTRAAT 8A — DEN HAAG

**Garage „dePhoenix”
 CLUBGARAGE
 D.S.M.**
 PHOENIXSTR. 28 - TELEF. 372

VERTEGENWOORDIGER:
**NASH EN SINGER
 AUTOMOBIELEN**

EN
**Harley Davidson
 Francis Barnett
 en DKW Motoren**
 AANBEVELEND.
 W. ROUKEMA

**Delftsche
 Roomboter
 ALLES**
 voor Uw koffietafel

J. FRANSEN
 ACHTEROM 102
 TELEFOON 435

C. W. van der Snel
 TELEFOON 65
 POSTREKENING 44178
 KOORNMARKT 68
 DELFT

Vleeschhouwerij
 1e KWALITEIT
 Rund-,Kalfs-,Varkens-
 en Lamsvleesch

De Verwarming
 van Uw studeer-
 vertrek met een
GASRADIATOR
 OF
GASHAARD is uiterst eenvoudig
 en automatisch regelbaar

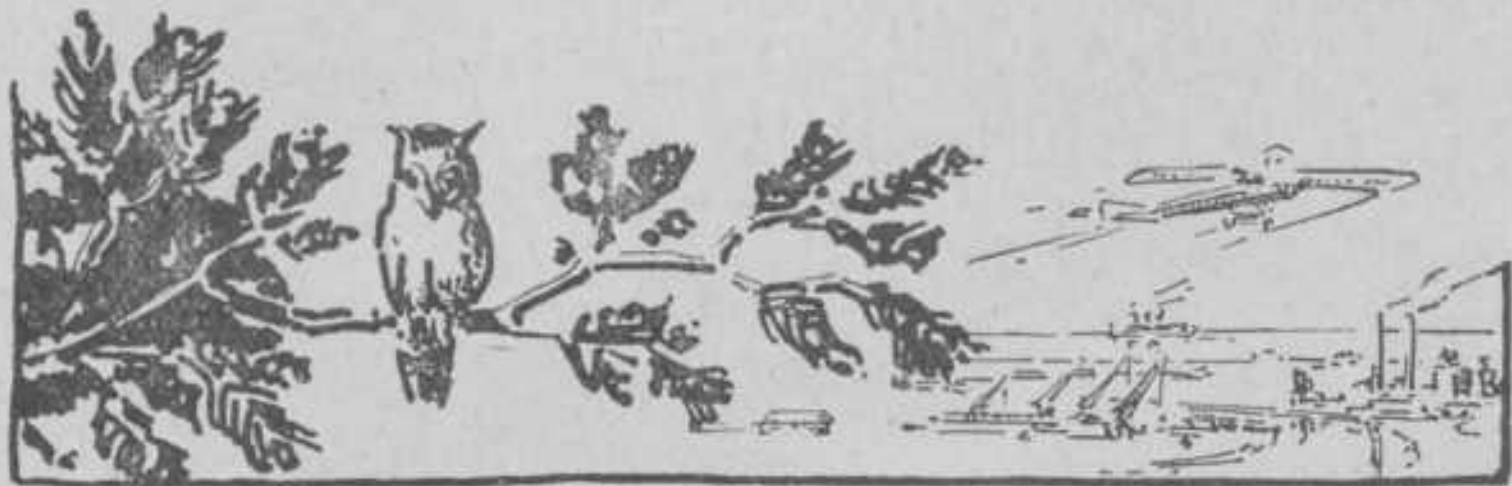
**GEEN STOF
 GEEN ASCH**
 Brandstofcontrôle door middel van een tusschenmeter.
 Boven een verbruik van 100 M³ per maand bedragen
 de kosten slechts 2½ cent per M³, waarvoor 3000
 calorieën nuttig worden verkregen.

GRATIS INLICHTINGEN BIJ
 DE GEMEENTEBEDRIJVEN DELFT, AFD. GAS

**FA. G. C. VAN SCHIE
 DELFT**
 BRAB. TURFMARKT 30-34
 TELEF. 855 POST-GIRO No. 76963
 Hoofdagenschap Bierbrouwerij
 „DE DRIE HOEFIJZERS”
 Hoofdagenschap
HERO PERL
 LIMONADES
 WIJNEN
 GEDISTILLEERD

GEVESTIGD 1864 -
**PATISSIER CUISINIER
 P.M.v. DISSELDORP**
 FA. GUSSENHOVEN
 BINNENWATERSLOOT 30
 Groote sorteering
 gebakjes à 5, 6, 7, 8 ct.
 Slagroomgebak 10 en 12 ct.
MOORKOPPEN
 TEL. 18 TEL. 18

TECHN-HOOGESCHOOL

Afdeeling Electrotechniek. Restitutie van waarborgsommen.

Het is de bedoeling om het waarborgfonds van het Dynamolokaal van het Electrotechnisch Laboratorium aan het einde van het loopende studiejaar te liquideeren en over te gaan tot een andere regeling, waarbij ev. een kleine som à fonds perdu voor het werken in het Dynamolokaal gestort moet worden. Alle laboranten en oud-laboranten, die niet vroeger afgestudeerd zijn dan in 1932 kunnen het hun na aftrek van eventuele boeten nog toekomstige bedrag opvorderen en uitbetaald krijgen, met dien verstande, dat de desbetreffende betalingen geëindigd moeten zijn vóór 1 Juli 1935.

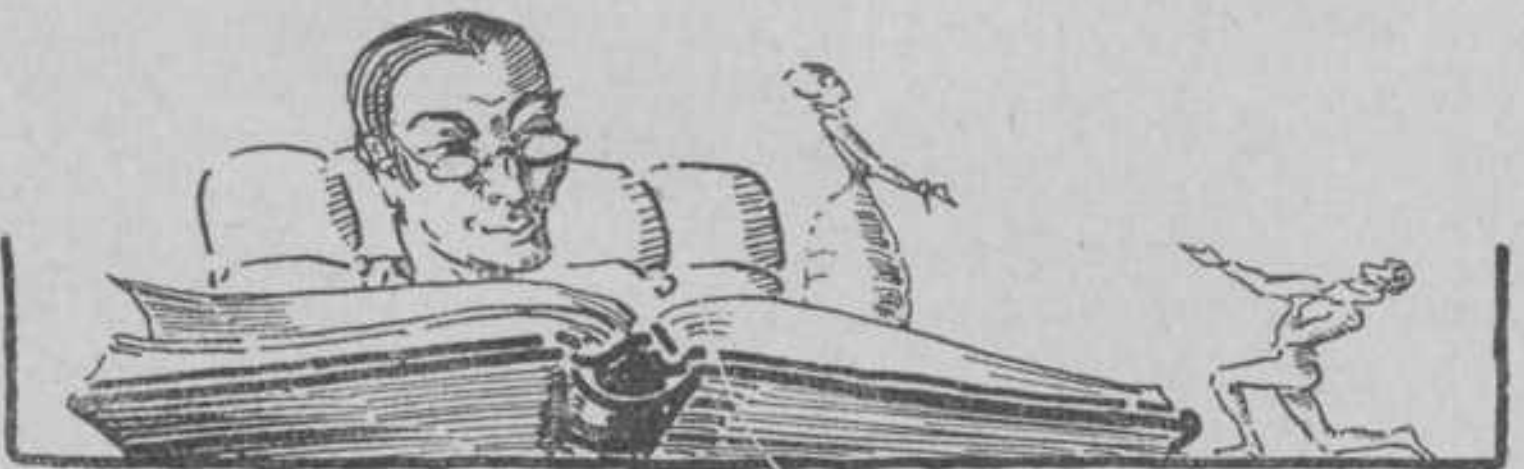
Verzoeken om restitutie richt men zoo spoedig mogelijk tot Prof. Dr. Ing. C. Feldman en (of) Ir. G. Esseling.
w.g. C. FELDMANN.

De Commissie inzake Onderzoek van Materialen, ingesteld door den Senaat der Technische Hoogeschool, daartoe in staat gesteld door het Delftsch Hoogeschool Fonds, maakt bekend, dat Prof. Ir. Chr. K. Visser op Vrijdag 15 Februari van 3.30 tot 5 uur n.m. in zaal 207 van het Gebouw voor Werktuigen en Scheepsbouwkunde, Nieuwelaan 76, Delft, een voordracht zal houden over: „De grondslagen voor de keuring van gebakken steen”.

Prof. H. J. van Veen maakt bekend, dat hij op Dinsdag 12 Februari zijn colleges zal hervatten.

Op Vrijdag van 1—2 uur wordt voor E₁ en N₁ voorloopig een extra college in Analytische en Beschrijvende Meetkunde gegeven, ingaande Vrijdag 15 Februari; de oefeningen worden weer verplaatst naar 2—4 uur.

Prof. Ir. J. G. Wattjes maakt bekend, dat hij tot nader bericht verhinderd is college te geven wegens ongesteldheid.

BOEKBESPREKING

WAARHEID (Wijsgeerige Grondbegrippen, no. 6).

Dr. J. H. E. J. Hoogveld.

Uitgave: J. J. Romm en Zonen. Roermond—Maaseik.

De schrijver poogt in zijn brochure van 56 blz. den lezer een begrip te geven van waarheid. In hoeverre hij daar in geslaagd is, hangt van zijn bedoeling met dit werk af. Als kennismaking met een wijsgeerig probleem, heeft een boekje als dit meer waarde dan vele dikke inleidingen in de wijsbegeerte, die door hun overstelpende oopenhooping van denkbeelden de nog pas belangstellende lezer eer afschrikken, dan bemoedigen. Als afgerond geheel, kan het vanzelfsprekend niet bevredigen. Dat moet het ook niet, daar het anders bovengenoemd nut voor een groot deel zou verliezen. Dat het boekje een zeer bepaalde richting vertegenwoordigt, maakt de waarde ervan slechts hooger. Het verzet van de lezer, dat het hier en daar zal opwekken, zal het zelfstandig meedenken in de hand werken. Juist dit mag wel de groote verdienste van deze serie genoemd worden. Een onderwerp zoo te behandelen, dat iedere lezer met voldoende belangstelling het betoog kan volgen, en zoo geprikkeld kan worden tot verdere doordenking van deze aanvankelijke ontwikkeling.

S. G. KRUIJTBOOSCH.

VAK-VEREENIGINGEN

Electrotechnische Vereeniging te Delft.

Excursie naar Londen van 17—23 Februari.

Programma:

Zondag 17 Februari: 21.52, Vertrek uit Den Haag.

Maandag: ± 6, Aankomst te Harwich. 8.38, Aankomst te Chelmsford, ontbijt, Marconi Wireless Telegraph Co., lunch, Compton and Parkinson. 17.43, Aankomst Liverpool Street Station Londen.

Dinsdag: 's Morgens: „Overhaul (Acton) and Signalling School (South) Kensington of the Underground”.

Woensdag: 's Morgens: Post Office Engineering Research Station te Dollishill. 's Middags: Battersea Powerstation.

Donderdag: 's Morgens: „Siemens Brothers”. 's Middags vrij.

Vrijdag: 's Morgens: Cambridge Instrument Company.

's Middags: International Automatic Telephone Co.

Zaterdag: Sightseeing, lunch te Windsor, daarna bezoek aan de Radio Research Station te Slough. 8.30: Vertrek Liverpool Street Station.

Zondag: 7.12, Aankomst te Den Haag.

De kosten bedragen f 70.— (alles inbegrepen) en moeten uiterlijk 13 Februari voldaan zijn.

De intekenlijst sluit Dinsdag 12 Februari (deelname is beperkt).

De deelnemers ontvangen een gedetailleerd programma.

Adres in Londen: Shelbourne Hotel, 16 Upper Bedford Place, W.C. 1.

Denkt aan de pas (geen visum noodig).

N.B. Het is mogelijk de terugreis afzonderlijk op een andere dag te maken.

De Secretaris,
H. HOEKSTRA.

Technologisch Gezelschap.

2de Excursie naar de N.V. Philips Gloeilampenfabrieken te Eindhoven, onder leiding van Prof. Dr. Ir. H. I. Waterman, op Donderdag 21 Februari. Bezocht zullen worden: Glasfabriek, Gloeilampenfabriek, Edeldgasfabriek, eventueel Papierfabriek. Vertrek Delft: 8.14 uur. Terug Delft: 20.30 uur. De koffiemaaltijd wordt aangeboden door de N.V. Philips Gloeilampenfabriek.

Kosten f 3.30. Max. aantal deelnemers 35.

Sluiting der lijst Vrijdag 15 Februari, 17 uur.

De Excursie-leider,
J. OOSTERHOFF.

REPETITOREN

BOUWKUNDE, CONSTRUCTIEVE ONDERDEELLEN VAN GEBOUWEN bij Nic. v. d. Drift, architect (oud-assistent T.H.S.), Stevinstr. 173, Scheveningen, desgewenscht ook in Delft.

ELECTROTECHNIEK en WISKUNDE bij Ir. M. van der Veen, assistent T. H., Cornelis Trompstraat 60, Delft.

ELECTROTECHNIEK (STERKSTROOM beh. El. Voorz.; ZWAKSTROOM behalve Radio) bij Ir. D. Goedhart, assistent T. H., Hugo de Grootstraat 85, Delft.

ELECTR. LEER (Maxwell); NAT. ELECTR. (alg. curs.); THERMODYN.; MECH. (P₂); WISSELSTR. THEORIE; TRILL. LEER bij Dr. Ir. U. Ph. Lely (oud-assistent T.H.) zowel te Delft als te Den Haag. Adres: Van Blankenburgstr. 17, Den Haag. Tel. 335740.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDELESSEN P₁ bij Ir. B. von Faber, Julianastraat 42, Rijswijk (Z.-H.)

WISKUNDE, ook VECTORANALYSE, MECHANICA, NATUURKUNDE, WISSELSTROOMTHEORIE bij Dr. Ir. P. M. Verhoeckx, Adriaan Pauwstraat 17, Den Haag, telef. 551634. (Van station H.IJ.S.M. te bereiken met lijn 10 of 11).

DE JAMMERKLACHT

Studenten zingt
Zingt luid en blij van harte . . . . .

DERDE KLACHT.

Ik loop erg te huilen, want er is iets heel akeligs gebeurd: ze hebben op de grond gelegen; vier hebben er op de grond gelegen en toen hebben ze de vijfde doodgegooid met een bierglas.

Ziet U, die vier mannetjes in het hoofdje? Dat zijn ze! En ziet U dat kistje? Daar ligt Jan in. En hoort U die kerkklok luiden? Dat doe ik!

Arme Jan kan nu eens liggen en zij moeten loopen. Ze mogen nu nooit meer liggen, alleen loopen of staan, en als ze toch weer gaan liggen (op een bal of zoo), krijgen ze de fiedeldans, dan moeten ze hun heele leven blijven rondspringen. Jammer, dat die arme Jan dat niet meer zal meemaken.

Nu zakt de kist. Nu zal Leo (tweede van rechts) wel dadelijk een rede gaan houden.

Als hij zegt, dat Jan zoo kuisch was, heeft die me beloofd van uit de kist te roepen: „Jullie niet!” Wat zal ik dan lachen om de beteuterde smoelen!

Maar U wilt wel weten, wat precies het geval is?

Hans kon vroeger zoo prachtig voor hondje spelen. En als er dan een bezoeker kwam, mocht Hans even binnenkomen en een poot geven, „wat spreekt het hondje” doen, en dood liggen, dan kreeg hij na elk kunstje een glaasje whisky.

Nu was hij met een jeugdvrindinnetje op het bal en had geen geld meer. Toen zeide zijn vriendinnetje: „Hansje, dood! Nee nog meer, Dood! Ja, mooi zoo.” En Hans kreeg een glaasje whisky. Daar hadden de anderen schik in! En allemaal lieten ze Hans dood liggen. Zoo kreeg hij een hoop whisky en eindelijk kon Hans niet meer opstaan. Het leek wel of hij echt dood was. Toen is zijn vriendinnetje uit medelijden naast hem komen liggen, en zijn drie beste vrienden ook met hun dames, dat hoort zoo, niet waar?

Maar de vierde vrind wou niet, omdat zijn vriendinnetje niet wou. Toen kwam er een booze vrouw en nam een bierglas en smet daar Jan mee dood.

Arme kerel! Hij was juist de beste!

En nu moeten voor straf die andere vier nare op de grondliggers het dierbare vrachtje naar zijn laatste rustplaats brengen. Eigenlijk nog een akelig idee, dat zij dat doen.

En ik sta aldoor maar de klok te luiden over mijn arme Jan.

***

VEREENIGINGEN

D. S. M. G. „APOLLO”.

Het Bestuur maakt het volgende omtrent de feestelijkheden van Donderdag 21 Februari a.s. bekend:

20 uur: Ontvangst van de officieele personen in de receptiezaal van de Stads Doelen.

20.30 uur: Begin van het Concert.

Na afloop hiervan souper dansant in de benedenzalen van de Societeit „Phoenix”.

Boven speciale attractie in de morgenuren.

Kaartenverkoop van Vrijdag 15 Febr. af in de voorzaal van de Societeit Phoenix.

Leden met dame vrij toegang.

Voor niet-leden prijzen zaal f 2.50, balcon f 0.75.

Inteekenlijst voor het Souper op de lessenaar in de voorzaal. Kosten van het Souper f 2.— per persoon (exclusief drank) op de Societeits-rekening.

PER TAFEL INTEEKENEN.

GEEN TOEGANG VOOR CAVALIERS SEULS.!!

ERGERNIS.

Elf harde slagen van de oude Kerk vlak boven me wakken me uit de slaap, en doen me op de klok naast het bed kijken hoe laat het wel is. Telaar, om nog bijtijds op college te zijn, dus nog maar een uurtje. Ik strek me behaaglijk uit, draai me eens om en trek de dekens wat aan. Doezelig hoor ik bellen, kort daarop spreken en tot mijn groote schrik herken ik de stem van mijn oude tante, die beloofd had me eens op te zullen zoeken.

„Komt U boven,” hoor ik de ploerterij, „ik geloof dat meneer nog thuis is.” Inmiddels uit mijn bed gesprongen, weet ik net op tijd te voorkomen, dat de deur opengemaakt wordt.

„De boel is nog niet heelemaal op orde,” roep ik, „wilt U misschien zoolang even hier naast wachten.”

Haastig trek ik de verschillende kledingstukken aan, stel het zeer noodzakelijke scheren uit tot later, weet eindelijk het boordeknoopje, waarmee ik juist nu zoo'n verschrikkelijke last heb, te overmeesteren en gooi de rommelig door de kamer verspreid liggende voorwerpen onder een bed.

Mijn huisgenoot verstoopt zich achter een gordijn, als ik geheel gekleed tante ga begroeten, die liefdevol bij de ploerterij opgenomen, daar allerlei interessante vragen stelt.

„Dag tante, wat een leuk idee om me eens op te komen zoeken, wilt U niet mee komen naar onze kamer, ja, het is wat lastig zoo door de slaapkamer heen, kijkt U maar niet naar de rommel.”

Ik ga haar voor, weet nog ongemerkt een aantal vuile borden en messen achter een kastdeur te werken en ontruim een stoel. „Gaat U zitten, ik zal even de kachel aanmaken, want het is hier vreeslijk koud, wij zijn daar al wat aan gewend. Wilt U een kopje koffie?”

Als ik na een oogenblik terug kom, mijn handen vol houtjes en oude kranten, zie ik tante zielig in een hoekje van mijn gemakkelijke stoel zitten, scherp afstekend tegen de rollen papier achter haar op de teekentafel, waarlangs de veeren op haar hoed gedurig strijken. Tusschen een aantal teekenhaken staat haar paraplu, naast een paar dolken en een knuppel, verloren in de omgeving, als tante zelf in de bontheid van de kamer. De handen in de schoot kijkt ze schuchter, maar vol nieuwsgierigheid de kamer rond en keurt de verschillende wandversierselen.

„Wat wonen jullie hier aardig, en wat heb je het gezellig ingericht, jammer dat er zoo'n rommel ligt, je hebt het zeker erg druk met college loopen.”

Van mijn kant vraag ik belangstellend naar allerlei huislijke aangelegenheden.

„U blijft zeker koffiedrinken?” waag ik.

„Ja, graag, en ik zou het erg gezellig vinden, als je me vanmiddag de stad eens liet zien, ik heb de heele dag vrijgemaakt, en denk met de laatste trein naar huis te gaan.”

Mijn vriend verslikt zich in de koffie, wat even een pijnlijk moment veroorzaakt en tante aanleiding geeft allerlei wijze raad te geven.

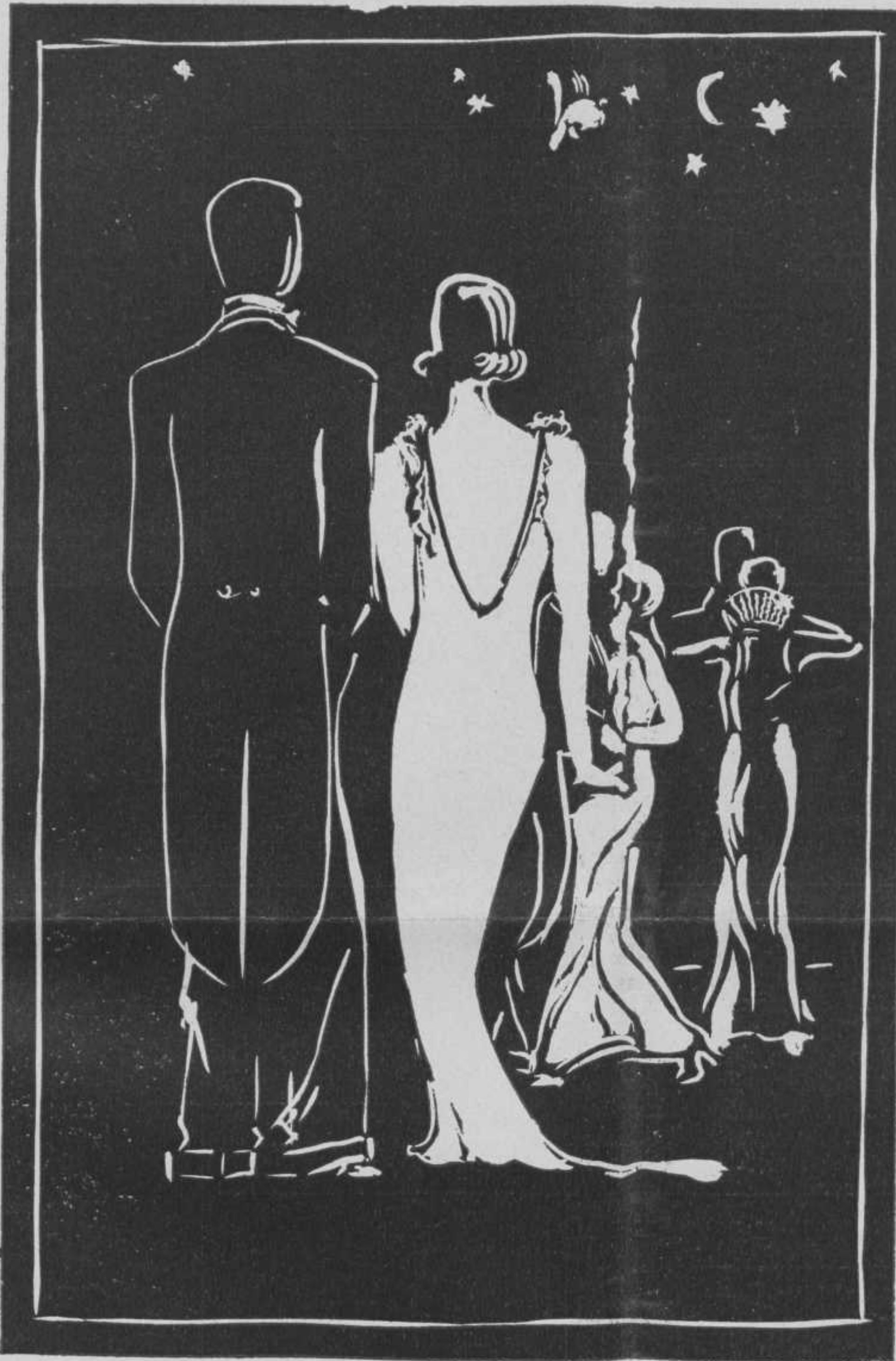
Ongemakkelijk zit tante in de lage stoel aan tafel en klaagt over de onaangename wijze van eten, die we er op na houden. Door de goede zorgen van de juffrouw, die juist vandaag bijzonder vriendelijk is, staat de tafel vol ongekende lekkernijen, waarvan tante echter slechts weinig en zonder veel plezier van neemt, moeizaam en onhandig in deze lastige houding vork en mes hanteerend. Zelf geniet ik dubbel van alle goeds wat op tafel staat nu het koffiedrinken lang duurt en vormelijk is.

Ik help haar in haar mantel, maak de deur open en ga haar na door de slaapkamer, die onderwijl door de zorgzame handen van de juffrouw geheel op orde gebracht is en haar een hevige interesse inboezemt. Ze wil nog van allerlei weten, in welk bed ik slaap en hoe we ons wasschen en is zeer verbaasd over de primitieve bakjes, die ik haar achter een gordijn laat zien. Moeilijk, beide handen aan de trapleuningen geklemd, gaat ze naar beneden, voorzichtig met de voeten naar de krakende treden tastend, tot ze hijgend onder aan de trap op me blijft wachten voor de rondleiding door Delft.

Hard trek ik de deur achter ons dicht. (Wordt vervolgd).

APOLLINOKKIO

Ja! Hebben! Op de pof!

Bal op de Societeit

Champagne! (Dat is lekkerder dan bier)

Verder wacht U een attractie; n.l. een

Apollo-wedstrijd

Tweespraak tusschen de Heeren Nout en Kern. De eerste zal de laatste iets in zijn gezicht zeggen, dat met een „p” begint, waarop onze v. d. Brul zal uitmaken of de Heer Kern het gemeend heeft.

Zoo ja, dan wacht de bezoekers iets heel aparts (moet U maar komen kijken) —

Zoo nee, drinkt dan een biertje in de

Bar

bij Lex, Boedie of Kern.

De Societeit wordt schoongemaakt. U kunt dus allemaal op de grond zitten.

Er zijn ook stoelen.

Voor Dames en Heeren.

Bent U nú klaar?

Sport staalt het lichaam, studie vormt den geest!

Zij kunnen den grondslag vormen voor een goede toekomst, indien zij samengaan met goede economie.

Goede economie wil zeggen:

OLVEH-POLIS!

Onderlinge Levensverzekering van Eigen Hulp — Kortenaerkade, den Haag.

F.M.D. v. d. Gaag
zorgt

voor Uw meubelen
en verhuizingen

**A
D
R
E
S** → v. d. HEIMSTR. 83
Leverancier Sociëteit Phoenix
TEL. 1061
GIRO 148427

N.V. „CEMSTO” - Vrijenbanschelaan 22-24

□ □ □ TELEFOON 1020 □ □ □

**Het schoonmaak- en
Glazenwasschersbedrijf
voor Delft**

AMSTERDAM — HAARLEM — HILVERSUM — VELSEN
LEIDEN — DEN HAAG — DELFT — R'DAM — UTRECHT

J.G.v. VELZEN & Zn.

VERWERSDIJK 32
TEL. 1689 DELFT

Overalls voor
practisch werken
Dames japonnen
stoffen
Heerenmode-
artikelen

ALLES KAN NAAR MAAT
VERVAARDIGD WORDEN

Ober!
mij ook n **DE KUYPER**
A^o 1695

FIRMA
C. MEEUWIS
HIPPOLYTUSBUURT 37
DELFT TELEF 1575

Tariefverlaging :

Haarknippen . . . 40 cent
Scheren . . . . . 20 cent

Bij abonnement:
10% tot 20% reductie

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

DE FEESTWIJN

BIJ UITNEMENDHEID
IS EN BLIJFT DE

CHAMPAGNE LOUIS ROEDERER

VERKRIJGBAAR IN DE
SOCIETEIT „PHOENIX”

AGENTEN: **N. V. Hoogewerff, Chabot & Visser's**
Wijnhandel Den Haag — ROTTERDAM — Arnhem

W. G. v. d. Ham

levert U uitsluitend eerste
kwaliteit

fijne vleeschwaren.

Prima kaassoorten.

Doosjes chaletkaas 6 p. 35
12 p. 37

Roomkaasjes volvet 30 ct.

Sardines vanaf 3 bl. à 25 ct.

Zalm vanaf 13 ct. per blik.

Kilo bl. erwtensoep met
worst en kluiif, 26 ct.

Pinda kaas, vanaf 19 ct.

Bestellingen worden aan huis bezorgd

OOSTEINDE 165, TELEF. 885

FREDERIK HENDRIKSTR. 9

OUDE DELFT 111^B, TEL. 157

Corpsleverancier

Spekslagerij

Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

FIJNSTE ZAAK HIER TER
STEDE

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

N.V. BROUWERIJ

**D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM**

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier

Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: **J. T. POST**

Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

Piet van der Vange

HIPPOLYTUSBUURT 27
DELFT

ONDERWIJS IN:

**PIANO.
ORGEL.
THEORIE.**

Dipl. KON. CONSERVATORIUM.
Lid v. d. NED. TOONKUNSTE-
NAARS VER.

ARTISTIEK LEIDER DER MU-
ZIEK bij de N.V. VER. ROTT.
HOFSTAD TOONEEL. (Dir.
COR v. d. LUGT MELSERT).

VRAAGT HET PROSPECTUS
SPEC. VOOR SOLOSPEL.